भूतविकारत्वावगमात् । अतः प्रराणवचनानीन्द्रियाणा-मच्द्वाराधीनतामालं प्रतिपादयन्ति । यञ्च शुष्कतार्किकैः भौतिकलमिन्द्रियाणास्त्रम् । तद्ययुक्तम् । तैर्मानस्य वक्रुमयकालात् । इन्द्रियाणि भौतिकानि सावयवस्वात् घटादिवत् सावयवत्वं च मध्यमपरिमाणालादितिचेत् न, इन्ट्रियाणामणुपरिमाणले ऽपि वाधाभावात् छेलसि-द्धेः विषयावभासस्याप्यणुत्वप्रसङ्गोबाध इति चेत् न त्वतः-तेऽखुपरिमाखेनापि मनसा विस्तृतातादिवस्तुदर्भनसङ्गा-वात्। चत्तुः रूपगुणावत्प्रकतिकं रूपादिषु पञ्चस मध्ये क्पर्यंगिभिव्यञ्चनत्वात् यस यस्त्रियमेगायभासन तत्त-दुगुणवत्प्रकृतिकं यथा रूपाभिव्यञ्जकरूपवत्पकृतिको-एवमन्यत्राष्यूङ्नीयमिति चेत् न गद्भस्यवाभि-व्यञ्जने त्रोत्ने पव्दगुणवदाकाणानारव्ये जनेकान्तिकत्वात् कर्णमम्बद्धविक्ताकाममात्रस्य त्या श्रोत्रत्वाभ्युपगमात् विशेषव्याप्ती मानेकान्तिकत्यमिति चेत्। एगमप्यतिप्रसङ्गे-दुर्वारः। क्पादिचत्रस्याभिव्यञ्जकस्य मनसीभूतचत्र-अभूतसामातादेणी इ-च्यारभ्यतस्य सुसाध्यतात्। कतया मनोन भुतारभ्यमिति चेत् तर्क् संख्यापरिमा-बादेरिप पाइकतया चतुरादीनां भूतारभ्यतः न स्थात् असाधारणविषयारभ्यत्वाक्षीकारे सति भौतिकत्वसिर्छिरिति चेत् तर्षि भनोऽष्यशावार्यावषयेषारभ्येत एकद्वयसा-त्मनः सावयवद्रव्यानारम्भकत्वे निरवयवं मनोद्रव्यं प्रत्यारः भाकतं किन खात्। तसान ग्रम्मतकोदिन्द्रियाणां भौति-कत्वसिद्धिः किन्तुः अगमादेव । तानि प्रनिरिन्द्रियाणि सर्वग-तानीति योगाः प्रतिपेदिरे तदिष मानशीनम् । आक्रोन्द्रि-यमनांशि सर्वगतानि सर्वलाडणकाव्यालात् व्यासायतत्त्वनत् दृष्यते हि ज्ञान' तत्कायाँ च सर्वत्नेति चेत् न सर्वत्नेत्यमेन क्रत्स्त्रजगिंदचायामसिद्धिप्रसङ्गात्। यतः शरीरं तत्र सवेले ति विवचायां गरीर एवानैकान्तिकत्वात् । इस्वते व्हि यत सवेत घरीरं तल घरोरकायों न च घरीरस्व सर्वेगत-लमस्ति। अधेन्द्रियाणि सर्वेगतानि परोपाधिकगमनत्यात् चाका मनत्। यथाऽऽका मस्य गमनं घटा खुपाधिकं तथेन्द्र-याणां गमनं श्ररीरोपाधिकसिति चेत् म श्ररीरावय-वेचुनैकान्तिकालात् । प्राणीपाधिकं इतियां गमनम् । किं च इत्द्रियाचां सर्वमतत्वे युगपतार्वि विषयीपन्निकः स्थात्। गरीर एव इतिकाभाद्य दोव इति चेत् तिक् बिहिरिन्द्रिय वक्राव्यक्षना न प्रसार्थं प्रयोजनवती च । तस्राद्धर्वमतानी-न्द्रिवाणि । बत्तु तान्वप्रायकारीणीति सुवताः वालवन्ति

तद्ययुक्तम् । तत्र किं चन्नुःश्रोत्रयोरप्राप्यकारित्यम् उत तदिरेषामपि न तावदितरेषां दूरत एव स्पर्य रस्गन्वीपिक-प्रसङ्गात् नापि प्रथमः विमते चचुः श्रोते प्राध्यकारिणी बाह्ये-न्द्रियत्वात् प्राचाद्वित्। तेजस्यातिदूरभी घगमनदर्भनात् उन्मीलन माले या चनुषो धुवादिमाप्तिरविख्वा यद्ध्य च वीचिसनानवत् परम्परया त्रोत्रसमवायपाप्तिरिति'वता-किंके च्यते । तदसत् तथा सति इन् श्रोते गब्द इति प्रतीयेत प्रतीयते त तल्याब्द इति । तस्माद्यथानुभवं स्रोलर्खेव तल गमन कल्यनीयस् । तदेवं भौतिकानि परिक्थिन्नानि प्राप्य-कारोणीन्द्रियाणि सन्तीति सिद्धम्। किं तर्हिमनोनामय-स्मिद्यात्मत्परे जीकायतिकै करेशिनो मन्यन्ते। नित्यं निरव-यवमणुपरिमाणं मन इति तार्निकाः । ततः न तार्वाद्मत्यं परिक्तिन्नत्वात् घटवत्। विमतं नित्यं निरवयवद्रव्यत्वात् आ-तावदिति चेत् न हेल्बिक्केः । विमतं साययम्बर्णायाम् कु रादिनत्। अन्यथा मनसोऽसमयस्यं युत्युक्तं बाध्येतः। कर्षं तिहं मूर्त्त द्रव्यानिभवात इति चेत् जीवनदशाया है-श्वाद्विर्िनर्गमनाभाषादिति अपः। भरखद्ययां त साव-यगत्वे नाभिमतानां चनुरादीनामस्यप्रतिषातोपिदात एव। चतर्व सावस्वत्यान् संयोगवत्त्वाञ्च घटाद्विचाणुपरिमाण-त्वम् सर्वेगतत्वेच युगपत् सर्वेन्द्रियसंयोगात् सर्वभाग-प्रसङ्गः। मध्यमपरिमाणाथे छ न कीऽपि दोषः। स्यूत-क्रण्योषु इस्तिप्रतिकादिहे हेषु क्रामेण प्राप्यमाणेषु कर्य तहे ह समानत्वेन एत्तिरिति चेत् व्यवयवीपचयापचयास्या-मिति जूमः। पान्यास्तु समनन्तरमत्ययएवी तर्ज्ञान-कारणतया मन इति प्रतिपेदिरे तम् सङ्गतं व्याप्तिमनपेन्त्र वेवस्य प्वेज्ञानस्थेसरज्ञाननकलायोगात् सिक्रजाः नस व्यातिसामेजस्वैव सिक्कितानजनकायद्र्यनात्। यन्द्रज्ञान व्याप्तिज्ञानमनपेखीयवार्यज्ञानलभवनिति चेत् न त्यकारी यब्दस्यात्रमानाः पातिसयात्रापि व्याप्तप्रपे-चलात्। विशेषणचानं व्याप्तर्रमेचमेव विशिष्टचान-जन्त्रमिति चेत् न विधिष्टकानस्य संप्रयोगकन्यतात्। अय समनन्तरातीतप्रत्ययः एकरचानं न जनस्ति किं त तसाकारमालं समर्पयतीति चेत् न काकाराकारि-योरभेदात्। काकारसः कामानिकतयाः नम्यामे चितया उन्यापेचाभावात् । तस्माद्न्यदेव सावसवं सन इति सिस्मृ ! नस क्यारं वास्तव खात्मा योदेशादिषु विश्वानान्तेषु आनी-वीदिभिरारोप्यते । तल वर्षमतोऽयं जीव बालोति केपित तद-बत्। ग्रम्कतानिकाणां चाधकाभावात्। काय मतं देशाहरि-